

—Naso—

Saturday Morning Torah Study

Shabbat May 23, 2026

(Plaut pp. 1050-53)

Numbers 5:1-4:

א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ב צוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלְחוּ
מִן־הַמַּחֲנֶה כָּל־צְרוּעַ וְכָל־זָב וְכָל טִמְאָ לְנֶפֶשׁ: ג מִזְכָּר עַד־נְקֵבָה
תִּשְׁלְחוּ אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה תִּשְׁלְחוּם וְלֹא יִטְמְאוּ אֶת־מַחֲנֵיהֶם אֲשֶׁר
אָנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָם: ד וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלְחוּ אוֹתָם אֶל־מַחוּץ
לַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כִּן עָשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל:

The Eternal One spoke to Moses, saying: Instruct the Israelites to remove from camp anyone with an eruption or a discharge and anyone defiled by a corpse. Remove male and female alike; put them outside the camp so that they do not defile the camp of those in whose midst I dwell. The Israelites did so, putting them outside the camp; just as God had said to Moses, so the Israelites did.

Commentary of ibn Ezra (Rabbi Abraham ibn Ezra: 1091/92-1167):

כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש. אלה הם מטומאת שבעה והם מטמאים אחרים
על כן לא יצא בעל קרי מחוץ למחנה ואין יד במחנה לצאת חוץ רק כל אחד
חופר באהלו כמנהג כל המחנות כלן כי תינוקים יש ביניהם. ופרשת כי תצא
מחנה על מחנה קטן ידבר שאין שם אשה והארון ביניהם ואין (ס"א והם) סובבים
כי במחנה ישראל השכינה באמצע ועוד אפרשנו במקומו:

2. To remove from camp. The instructions to remove those who were defiled follows naturally after Ch. 4 because now the Shekhinah was within their camp, both when they journeyed and when they encamped. **Anyone with an eruption or a discharge and anyone defiled by a corpse.** These types of uncleanness last for seven days, and those affected with them can make others unclean. That is why someone who has a nocturnal emission need not leave the camp. Nor was there an area outside the camp to relieve oneself. Instead, everyone would dig a latrine in his own tent, as is normal for nonmilitary encampments where children live. The Deuteronomy passage is speaking about a camp that is relatively small;

with no women; where the Ark is among them and they are encamped around it. For in such a camp, there are no separate areas for priests and Levites; the Shekhinah is directly at the center of the Israelite camp. See my comment to Deut. 23:10.

Numbers 5:5-10:

הַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וַדַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אִו־אִשָּׁה כִּי יַעֲשֶׂה מִכָּל־חַטָּאת הָאֵדָם לְמַעַל מְעַל בֵּיהוָה וְאִשְׁמָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא: ז וְהִתְחַדָּו אֶת־חַטָּאתְכֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם וְהִשָּׁב אֶת־אֲשָׁמוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְחִמִּישְׁתּוֹ יִסֹּף עָלָיו וְנָתַן לְאִשֶׁר אָשָׂם לוֹ: ח וְאִם־אֵין לְאִישׁ גֹּאֵל לְהִשָּׁב הָאָשָׁם אֵלָיו הָאָשָׁם הַמּוֹשֵׁב לִיהוָה לְכַהֵן מִלִּבְדָּ אֵיל הַכִּפּוּרִים אֲשֶׁר יִכְפֹּרֻ בּוֹ עָלָיו: ט וְכָל־תְּרוּמָה לְכָל־קֹדְשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־יִקְרִיבוּ לְכַהֵן לוֹ יִהְיֶה: י וְאִישׁ אֶת־קֹדְשֵׁיו לוֹ יִהְיֶה אִישׁ אֲשֶׁר־יִתֵּן לְכַהֵן לוֹ יִהְיֶה:

The Eternal One spoke to Moses, saying: Speak to the Israelites: When a man or woman commits any wrong toward a fellow man, thus breaking faith with the Eternal, and that person realizes his guilt, he shall confess the wrong that he has done. He shall make restitution in the principal amount and add one-fifth to it, giving it to him whom he has wronged. If the man has no kinsman to whom restitution can be made, the amount repaid shall go to God for the priest—in addition to the ram of expiation with which expiation is made on his behalf. So, too, any gift among the sacred donations that the Israelites offer shall be the priest's. And each shall retain his sacred donations: each priest shall keep what is given to him.

Commentary of Gersonides (Rabbi Levi ben Gershom: 1288-1344):

7. He shall confess the wrong that he has done. This too involves banishing from the camp any evil behavior that might lead to quarreling or contention.

Commentary of ibn Ezra:

ויעשו כן. מיד קודם שנסעו והטמאים בנסעם יסעו בין דגל אפרים לדגל דן על דרך סברא כי לא פורש. ונסמכה פרשת איש או אשה כי הצרעת והזוב יבואו בעבור מעל. וטעם להזכיר זאת הפרשה פעם אחרת להזכיר ואם אין לאיש גואל:

6. When a man or woman commits any wrong. This follows naturally because discharges and eruptions occur as a result of **breaking faith with the Eternal**. What this passage adds to the similar passage in Lev. 5:20-26 is the situation in which “the man has no kinsman.”(v. 8)

המושב לה'. בעבור יראת השם השיבו:

8. The amount repaid shall go to God for the priest. Rather, “The amount he repaid—for God’s sake—shall go to the priest.” It is because of his fear of the Eternal One that he repaid it.

Numbers 5:11-15:

יא וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: יב דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
אִישׁ אִישׁ כִּי־תִשְׁטָה אִשְׁתּוֹ וּמַעַלָּה בּוֹ מַעַל: יג וְשָׁכַב אִישׁ אֶת־הָ
שָׁכֶבֶת־זֹרַע וְנִעְלַם מֵעֵינֵי אִישָׁהּ וְנִסְתָּרָה וְהָיָא נִטְמָאָה וְעַד אֵין בָּהּ
וְהוּא לֹא נִתְפָּשָׁה: יד וְעָבַר עָלֶיךָ רֹחַ־קִנְיָהּ וְקָנָא אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהוּא
נִטְמָאָה אֹרְעָבַר עָלֶיךָ רֹחַ־קִנְיָהּ וְקָנָא אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהָיָא לֹא נִטְמָאָה:
טו וְהִבִּיא הָאִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ אֶל־הַכֹּהֵן וְהִבִּיא אֶת־קִרְבָּנָהּ עֲלֶיךָ
עֲשִׂיֶרֶת הָאִיפָה קֶמַח שְׁעָרִים לֹא־יִצַק עָלָיו שֶׁמֶן וְלֹא־יִתֵּן עָלָיו לֶבְנָה
כִּי־מִנְחַת קִנְיָתָהּ הוּא מִנְחַת זִכְרוֹן מִזְכְּרֶת עֹן:

The Eternal One spoke to Moses, saying: Speak to the Israelite people and say to them: If any man’s wife has gone astray and broken faith with him in that a man has had carnal relations with her unbeknown to her husband, and she keeps secret the fact that she has defiled herself without being forced, and there is no witness against her—but a fit of jealousy comes over him and he is wrought up about the wife who has defiled herself; or if a fit of jealousy comes over one and he is wrought up about his wife although she has not defiled herself—the man shall bring his wife to the priest. And he shall bring as an offering for her one-tenth of an ephah of barley flour. No oil shall be poured upon it and no frankincense shall be laid on it, for it is a meal offering of jealousy, a meal offering of remembrance which recalls wrongdoing.

Commentary of Hizkuni (Rabbi Hizkuni ben Manoah: mid-13th Century):

והביא את קרבנה אי אפשר שיהא קרבן זה לכפר עליה שהרי זבה רשעים
תועבה הוא, אלא האיש מביא קרבן לכפרה על שראה בה פריצות בתחלה ולא

הוכיחה וגרם לשם הנכבד והנורא להמחות במים.

15. He shall bring as an offering for her. This offering cannot possibly expiate a transgression that she has not admitted committing; “The sacrifice of the wicked is an abomination.”(Prov. 21:27) The man is expiating his own sin of not reproving her for her loose behavior, leading to a situation where God’s awesome and honored Name is rubbed off into the water.

Commentary of ibn Ezra:

והביא. בעל כרחיה: עליה. עמה או בעבורה: קמח שעורים. אמרו רבותינו היא עשתה מעשה בהמה תביא מאכל בהמה ומנחת הנדבה היא סולת חטים לזכרון לטוב. וזאת המנחה מזכרת עון אם היה שם על כן היא גרוע להיותה שעורים בלא שמן ובלא לבונה:

15. The man shall bring his wife. Whether or not she is willing. **As an offering for her.** The Hebrew might also mean, “As an offering along with her.” **Barley flour.** The Sages said: She acted in an animalistic fashion; let her offer animal food. Note that a freewill offering is brought of choice wheat flour to have God look favorably upon it. This offering, however, brings a transgression (if there was one) to God’s attention, so it is downgraded from wheat to barley. Moreover, it is not accompanied by oil or frankincense.

Numbers 5:16-22:

טז והקריב אתה הכהן והעמדה לפני יהוה: יז ולקח הכהן מים קדשים בכלי־חרש ומן־העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל־המים: יח והעמיד הכהן את־האשה לפני יהוה ופרע את־ראש האשה ונתן על־כפיה את מנחת הזכרון מנחת קנאת הוא וביד הכהן יהיו מי המרים המאורים: יט והשביע אתה הכהן ואמר אל־האשה אם־לא שכב איש אתך ואם־לא שטית טמאה תחת אישך הנקי ממני המרים המאורים האלה: כ ואת־כי שטית תחת אישך וכי נטמאת ויתן איש בך את־שכבתו מבלעדי אישך: כא והשביע הכהן את־האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותך לאלה ולשבעה בתוך עמך בתת יהוה את־ירכך נפלת ואת־בטנך צבה:

כב וּבְאוּ הַמַּיִם הַמְאָרְרִים הָאֵלֶּה בְּמַעַיְךָ לַצְּבוֹת בְּטֶן וּלְנֶפֶל יָרֵךְ
וְאָמְרָה הָאִשָּׁה אָמוּן | אָמוּן:

The priest shall bring her forward and have her stand before God. The priest shall take sacral water in an earthen vessel and, taking some of the earth that is on the floor of the Tabernacle, the priest shall put it into the water. After he has made the woman stand before God, the priest shall bare the woman's head and place upon her hands the meal offering of remembrance, which is a meal offering of jealousy. And in the priest's hands shall be the water of bitterness that induces the spell. The priest shall adjure the woman, saying to her, "If no man has lain with you, if you have not gone astray in defilement while married to your husband, be immune to harm from this water of bitterness that induces the spell. But if you have gone astray while married to your husband and have defiled yourself, if a man other than your husband has had carnal relations with you"—here the priest shall administer the curse of adjuration to the woman, as the priest goes on to say to the woman—"may the Eternal make you a curse and an imprecation among your people, as God causes your thigh to sag and your belly to distend; may this water that induces the spell enter your body, causing the belly to distend and the thigh to sag." And the woman shall say, "Amen, amen!"

Commentary of Rashbam (Rabbi Samuel ben Meir: 1085-1174):

לאלה ולשבועה - כשמשיבוע אדם את חברו יאמר: הנני משביעך בשם על זה הדבר, שאם תכזב בי תהיה מקולל, כאשה פלונית שצבתה בטנה ונפלה ירכה.

21. A curse and an imprecation. When someone forces another to take an oath, he says to him, "I hereby adjure you by the Name of God to swear that you are telling the truth in this matter, so that if you lie to me, you shall be cursed like So-and-So whose belly distended and whose thigh sagged!"

Numbers 5:23-26:

כג וּכְתַב אֶת־הָאֵלֶּת הָאֵלֶּה הַכֹּהֵן בְּסֹפֶר וּמָחָה אֶל־מֵי הַמָּרִים:
כד וְהִשְׁקָה אֶת־הָאִשָּׁה אֶת־מֵי הַמָּרִים הַמְאָרְרִים וּבְאוּ בָּהּ הַמַּיִם
הַמְאָרְרִים לְמָרִים: כה וְלָקַח הַכֹּהֵן מִיַּד הָאִשָּׁה אֶת מִנְחַת הַקְּנֹאת
וְהִנִּיף אֶת־הַמִּנְחָה לְפָנָי יְהוָה וְהִקְרִיב אֶתָּה אֶל־הַמִּזְבֵּחַ: כו וְקִמַּץ
הַכֹּהֵן מִן־הַמִּנְחָה אֶת־אֲזִכְרֹתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַהּ וְאַחַר יִשְׁקָהּ

אֶת־הָאִשָּׁה אֶת־הַמַּיִם:

The priest shall put these curses down in writing and rub it off into the water of bitterness. He is to make the woman drink the water of bitterness that induces the spell, so that the spell-inducing water may enter into her to bring on bitterness. Then the priest shall take from the woman's hand the meal offering of jealousy, elevate the meal offering before the Eternal One, and present it on the altar. The priest shall scoop out of the meal offering a token part of it and turn it into smoke on the altar. Last, he shall make the woman drink the water.

Commentary of Abarbanel (Don Isaac Abarbanel: 1437-1508):

24. The water of bitterness. It may be that it is bitter because of the ink from the curses that were rubbed off into it.

Commentary of Rashi (Rabbi Shlomo ben Yitzhak: 1040-1105):

והשקה את האשה. אין זה סדר המעשה, שהרי בתחלה מקריב מנחתה, אלא הפתוב מבשרה שפשישקנה יבאו בה למרים; לפי שנאמר בטן וירד, מנין לשאר כל הגוף? ת"ל ובאו בה — בכלה, א"פ מה ת"ל בטן וירד? לפי שהן התחילו בעברה תחלה לפיכך התחיל מהם הפרענות (ספרי): למרים. להיות לה רעים ומרים:

24. He is to make the woman drink. The procedure is not performed in this order, for the meal offering is presented first. The text is telling you the *reason* he makes the woman drink: **So that the spell-inducing water may enter into her.** Up to this point only the belly and thigh have been mentioned; now we realize that the water enters “into her”—all of her. Why then are the belly and thigh singled out for specific mention? Since the transgression began with them, the punishment too begins with them. **To bring on bitterness.** Rather, to “become bitter.”

Numbers 5:27-31:

כז והשקה את־הַמַּיִם וְהִיְתָה אִם־נִטְמָאָהּ וְתִמְעַל מֵעַל בְּאִשָּׁהּ וַבָּאוּ
בָּהּ הַמַּיִם הַמְאָרְרִים לְמָרִים וְצָבְתָה בִטְנָהּ וְנִפְלָה יְרֵכָהּ וְהִיְתָה

הָאִשָּׁה לְאֵלָהּ בְּקָרֵב עָמָה: כֹּחַ וְאִם־לֹא נִטְמְאַהּ הָאִשָּׁה וְטִהַרָה הָיָא
וְנִקְתָּהּ וְנִזְרְעָה זָרַע: כֹּט זֹאת תֹּוֹרַת הַקְּנָאִת אֲשֶׁר תִּשְׁטֶה אִשָּׁה תַּחַת
אִשָּׁה וְנִטְמְאַהּ: ל אֹ אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר תִּעְבֹּר עָלָיו רוּחַ קְנָאָה וְקָנָא
אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהֶעֱמִיד אֶת־הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְהוָה וְעָשָׂה לָהּ הַכֹּהֵן אֶת
כָּל־הַתּוֹרָה הַזֹּאת: לֹא וְנִקָּה הָאִישׁ מֵעֹוֹן וְהָאִשָּׁה הַהִוא תִּשָּׂא
אֶת־עוֹנָהּ:

Once he has made her drink the water—if she has defiled herself by breaking faith with her husband, the spell-inducing water shall enter into her to bring on bitterness, so that her belly shall distend and her thigh shall sag; and the woman shall become a curse among her people. But if the woman has not defiled herself and is pure, she shall be unharmed and able to retain seed. This is the ritual in cases of jealousy, when a woman goes astray while married to her husband and defiles herself, or when a fit of jealousy comes over a man and he is wrought up over his wife: the woman shall be made to stand before the Eternal One and the priest shall carry out all this ritual with her. The man shall be clear of guilt; but that woman shall suffer for her guilt.

Commentary of ibn Ezra:

תִּשָּׂא אֶת עוֹנָהּ. אִם נִטְמְאַהּ: וְטַעַם וְנִקָּה הָאִישׁ מֵעֹוֹן. כִּי אִם עָבַר עָלָיו רוּחַ קְנָאָה
הִנֵּה הִיא אֲסוּרָה לוֹ שִׁישְׁכָּב עִמָּה וְהַשׁוֹכֵב יֵשׁ לוֹ עוֹן. יֵשׁ אוֹמְרִים שֶׁטַעַם הַסִּמְךְ
פִּרְשֵׁת נִזִּיר לְפִרְשֵׁת סוּמָה שִׁיחִיהָ לָהּ בֶּן נִזִּיר אִם לֹא נִטְמְאַהּ וּלְפִי דַעְתִּי כִּי נִסְמְכָה
בְּעִבּוּר נִזִּירַת הָאִשָּׁה שֶׁהִיא הַפֶּךְ הַמוֹעֵלֶת כִּי רֹבֵי הַעֲבִירוֹת סַבְתָּם הֵיזֵן וְאִשָּׁה
שֶׁלֹּא תִתְקַן שַׁעַר רֵאשָׁה אֵינָנָה מִבְּקִשָּׁת לְהַבְעֵל:

31. The man shall be clear of guilt. Once such a fit of jealousy has overtaken him that he thinks she has slept with another man, he is forbidden to sleep with her. If he did so, he would be guilty. After this ritual the prohibition ceases to apply. **That woman shall suffer for her guilt.** If she did indeed defile herself. Some say the connection of this chapter with the next is that, if the suspected woman did not in fact defile herself, she will have a son who is a Nazirite. In my opinion, it is a question of opposites: The woman who defies herself is contrasted with the woman who takes Nazirite's vow. For most transgression are caused by wine. And woman who does not have her hair done (as a Nazirite is forbidden to do) is not out looking for sex.